

श्री कव्य नीतिदर्शक
नाटक सभाज

कुम्भीणी स्वयंवर

नाटकना गायना.

उपावी प्रसिद्ध कर्ता.

भीर दिग्भतराम काण्डलाड

भीर बाहुभाई भीडालाड

देशी मित्र प्रेस, लीमडाग्याड-मुम्बई.

११३३३३३३३३

कीमत रु. ०-२-० (दो आना)

ગુજરાત વિચાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૫૨૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઢિપદો સ્વયંચર.

વિષય ૬- : ૨-૧

॥ तत्सत् रमात्मन नमः ॥

श्री कच्छ नीतिदर्शक नाटक समाज

इकमीएणी स्वयंवर.

नाटकना गायनो अने टुंक सार.

छपावी प्रसिद्ध कर्ता,

भीर हिंगमतराम काणुसाध

भीर दादुसाध भीठासाध

भासेकोः—श्री कच्छ नीतिदर्शक नाटक समाज.

हाल मु. प्री-सेस थियेटर स्टेशनरोड—सुरत.

सुरत क्षीमडायोडमां आवेला देशा मित्र प्रेसमां.

रामलाल वनभाणीदासे छाप्यां.

आवृत्ति १ वी

प्रत ३०००

संवत १९७४

अप्रैल ध. स. १९१८.

कीमत ३. ०-२-० (बे आना)

ગુજરાત વિધાપીઠ મંજૂર
અ. નં. દાવાદ
મુજર. નં. કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૮૭૧

ઈ. સ. ૧૮૭૧ના ઇંગ્લીશ કોપીરાઈટ એક્ટ તથા
૧૮૭૧ ના ૨૯ મા એક્ટ મુજબ આ નાટક
(રૂકમીણી સ્વયંવર) રજીસ્ટર કરાવી માલીકે સર્ફ હક
સ્વાધીન રાખ્યા છે. માટે તેમની લેખીત
રજા સિવાય આ નાટક કોઈએ ભજવવું
ભજવાવવું કે છાપવું કે છપાવવું નહીં.

इकमीष्टी स्वयंवर नाटकनो दुंकसार.

अंक पहिला

भा. श्री सुत्रधार, आणा. प्रभुप्रार्थना, तथा नाटकनी प्रस्तावना.

अ. १— शीशुपाण, इकमीष्टी अने कृष्ण, कृष्ण वीना आभंत्रणे, इकमीष्टी स्वयंवर असंगे कुंडीनपुरमां आव्या ते माटे इकमीष्टीने शीशुपाणनी तकरार, युद्धनी तैयारी, इकमीष्टी तथा महाराज बीष्मकनुं आववुं, तकरारनु समाधान.

अ. २— यादवकन्या, सत्राजितसुता, सत्यभामानुं देवी पुजने जतां मार्गमां कृष्णने मष्टीयोरना संभोधनथी संभोधतां गीत गातां जवुं, अयानक यंद्रभागानुं सप्ती सहीत आववुं, अने मष्टीयोर ओ वाक्यनो अर्थ, कृष्णे सत्राजित यादवनो मष्टी योर्घो हतो, तेम करी कृष्णने मष्टीयोर कहेनार तरङ्ग गुरसे थवुं, अने ते रीते कृष्णनी नीहा करनारने शोधी पकडी लाववा पोतानी सप्तीने आज्ञा करवी, अने त्यां ओकाओक श्रीहामा तथा कृष्णनुं आववुं, सत्राजित यादवनो मष्टी लावी आपवा छतां पक्ष मष्टीयोरनुं कलंक लूसायु नही ते माटे कृष्णनी रीता, श्रीहामाओे काष्ठ

યાદવની કુલીન કન્યા અથવા કોઈ રાજકન્યા પરણે તે સારા સંબંધથી આપનું આહીર સંબંધથી હલકું થયેલું કુળ તથા મણીચોરનું કલંક બંને ઓછાં થશે, એ વાક્ય સાંભળી ચંદ્રભાગાનું ગુસ્સે થઈ કૃષ્ણ સાથે રીસાઈ ચાલ્યાં જવું.

પ્ર. ૩— કનક માલીકા અને રૂકમીણી કૃષ્ણ દર્શનથી હર્ષિયેલી કમીરણી પોતાના ભવિષ્ય કથનમાં જૂઠા પડેલો દીનમણીશંકર અને રૂકમીયા એ સ્વયંવર મહુર્ત સંબંધી વાતચીત, રૂકમીયાએ રૂકમીણીને કોઈ રાજા મહારાજાને સ્વયંવરમાં વરમાળ પહેરાવવા માટે સુચના.

પ્ર. ૪— શ્રીદામાનું ઘર, શ્રીદામો અને સત્યભામાની સખી નાગરીકા બંનેનો મેળાપ, કૃષ્ણને યાદવકન્યા સત્યભામા પરણવા માટે નાગરીકાને પટરાણીની સખી બનાવવાની લાલચ આપી ઉસ્કેરવી, કૃષ્ણને શ્રીદામાએ તથા સત્યભામાને નાગરીકાએ સુવર્ણસરોજ બાગમાં એકઠાં મેળવવાનો સંકેત કરી જુદાં થવું.

પ્ર. ૫— કૃષ્ણથી રીસાયેલી ચંદ્રભાગાનો પરતાવો, અને ગોવાળીઓ કૃષ્ણને બીજી સ્ત્રી પરણાવશે તે માટેનો ભય, દાસીની ધીરજ, દામીની ચાલાકીથી શ્રીદામાની સ્ત્રી હીમતીદ્વારા, શ્રીદામા તથા નાગરીકાની ખટપટની વાત જાણી લેવી અને દાસીનો સુવર્ણસરોજ બાગમાં જવાનો વિચાર.

પ્ર. ૬— સ્વયંવર પ્રસંગે કુંડીતપુર આવેલા રાજાઓની સભા-
કૃષ્ણ 'રાજા ન હોવાથી તેને સ્વયંવરમાં નહીં બેસવા દેવા
માટે પરસ્પર તકરાર, શીશુપાળ, રુક્મીઆ, વગેરે રાજાઓને
કૃષ્ણને સ્વયંવરમાં બેસવા માટે પ્રતિબંધ, કૃષ્ણના મીત્ર
કથકૌશીકે પોતાનું રાજ્ય સંકલ્પથી કૃષ્ણને અર્પણ કરવું,
અને ભીષ્મક તરફથી કૃષ્ણને સ્વયંવરનું આમંત્રણ અને
શીશુપાળનો ક્રોધ.

પ્ર. ૭— ચંદ્રભાગા પાસે રોહલતા, સુવર્ણસરોજ બાગના સમાચાર
લઈ આવે છે. કૃષ્ણને બહાર નહિ જવા દેવા માટે દાસીની
ચંદ્રભાગાને સુચના, કૃષ્ણ તથા શ્રીદામની સુવર્ણસરોજ
બાગમાં જવાની તૈયારી, અચાનક ચંદ્રભાગાનું આવવું,
શ્રીદામની યુક્તિથી કૃષ્ણને ચંદ્રભાગા પાસેથી સત્યભામાના
મેળાપ માટે બાગમાં લઈ જવું.

પ્ર. ૮— સુવર્ણસરોજ બાગ, સત્યભામા તથા નાગરીકાનો દ્વિર્વેલ
સંકેત પ્રમાણે શ્રીદામા તથા કૃષ્ણનો પ્રવેશ, પરસ્પરમાં
પ્રથમ દર્શન, કૃષ્ણને વરવાનોજ સત્યભામાનો વીચાર
સત્યભામાને જોઈ કૃષ્ણનું મોહીત થવું, યુક્તિથી સત્યભામાને
પાસે બોલાવવી, પ્રેમાલાપ, ચંદ્રભાગા તથા રોહલતાએ
કૃષ્ણ તથા સત્યભામાની વાતચીત સાંભળી, ચંદ્રભાગાની
સખીયે સત્યભામાના પીતા સત્રાજીતને ખબર આપવાથી
સત્રાજીતનું અચાનક જુદા વેશમાં આવવું અને સત્યભામાને
કૃષ્ણ પાસેથી ઉચકી જવી, કૃષ્ણનો ક્રોધ, ચંદ્રભાગાનું
પ્રકટ થવું, કૃષ્ણે ક્ષેત્ર પામવો.

૩. ૯— રૂકમીણીની માતાની પુત્રીના સૌહાર્યથી કોઈની નજર ન બેસે તે માટે ચીંતા, રૂકમીઆનું આવવું, અને શીશુપાળ સાથેજ રૂકમીણી લગ્ન કરશે તો સ્વયંવર પૂર્ણ થશે, નહીં તો સ્વયંવર પડી ભાંગશે એવો ભય આપવો, બીજમકનો પ્રવેશ, રૂકમીણીને શાંતવન.

૩. ૧૦—કનકમાલીકા અને દીનમણીશંકરની વાતચીત, સખીની હસ્તરેખા ઉપરથી રૂકમીણીનું ભવિષ્ય કથન કરવું, ચંદ્રશંકરનું આવવું, દીનમણીશંકરનું ભવિષ્ય કથન ખોટું પડવાથી દાસીના કપાળની ભમરી ઉંધી કઢી પોતાની સિદ્ધાધ કરી બતાવવી, દાસીનું જવું, અને કૃષ્ણ જેવા પુરુષો માટે હંમેશા બેમુખી જ્યોતીષ રાખવું એવો પીતાનો પુત્રને ઉપદેશ.

૩. ૧૧—રૂકમીણી સ્વયંવર રાજમંડળ, રૂકમીણી કૃષ્ણને વરમાળ પહેરાવવા જતાં શીશુપાળ તથા રૂકમીઆનું કોષે ભરાઈ લડાઈ માટે તૈયાર થવું, રૂકમીણીએ વચ્ચે પડવું આશ્ચર્ય.

(ટૂંપ.)

અંક બીજો.

પ્ર. ૧— રૂકમીણી અને જ્ઞેશી દીનમણીશંકર—દીનમણીશંકર રૂકમીણીને કૃષ્ણદહન થયાના ખોટા સમાચાર કહે છે, રૂકમીણીની ચીંતા, ચંદ્રશંકરનું આવવું, કૃષ્ણ કુશળના સમાચાર કહેવા, જ્ઞેશીની મુર્ખતા, રૂકમીણી વગેરેનું કૃષ્ણના કુશળ માટે પ્રસન્ન થવું.

પ્ર. ૨— રૂકમીઆને શીશુપાળ ઘણા દીવસે કુંડીનપુર આવવાથી તથા કૃષ્ણને બાળી રાખ કરવાથી ભીષ્મક રૂકમીણીનાં મારી સાથે લગ્ન કરશે એવી શીશુપાળની ખોટી કલ્પના, ભીષ્મક તથા રાણીનું આવવું, રૂકમીએ કૃષ્ણ સાથેના યુદ્ધમાં અગ્નિવેલા કામ આવત પોતાનો સેનાપતીપદનો મુકુટ રૂકમીઆને માથે મુકવા માટે ભીષ્મકને વીનંતી અને તે મુકુટ રૂકમીણી પાસે મોકલવો અને જો રૂકમીણી લગ્ન માટે હા કહે ને પોતાના હાથે પોતાના બાઈના મસ્તક ઉપર મુકુટ પહેરાવે તોજ તે મુકુટ ભીષ્મકે સ્વીકારવાનો નિશ્ચય કરી જુદા પડવું.

પ્ર. ૩— શ્રીદામો અને નાગરીકા, સત્યબામાના માતા પીતાને કહ્યા વિના સત્યબામાને તેની સખી નાગરીકા બાગમાં કૃષ્ણને મળવા માટે ધ્રુવી રીતે લઈ ગયા હતા, તે અદ્વલ નાગરીકાને

નોકરીથી દૂર કરી છે, તે નાગરીકા શ્રીદામાનો દોષ કહાડતી ચીંતાતુર સ્થિતિમાં ફરે છે, ત્યાં કૃષ્ણ તરફથી સત્યભામાની શોધ માટે આવેલો શ્રીદામો, બન્ને ત્યાં એકઠાં મળે છે, જોશી વેષે કેદ કરેલી સત્યભામાના ઓરડાની ચાવી લેવા શ્રીદામો સત્યભામાને ત્યાં જાય છે.

૨૪— શીશુપાળનો આપેલો મુકુટ રૂકમીણી પાસે રૂકમીણીને રાજ્યસેના પતીપદના મુકુટથી લલચાવવા કહેવું. રૂકમીણીનો મુકુટ પ્રત્યે તીરસ્કાર, કૃષ્ણ પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમ જાહેર કરવો. ભીસ્મક તથા રૂકમીઆનું આવવું, રૂકમીણી ઉપર ક્રોધ, અને ભીસ્મક કેદ.

૨૫— જોશી વેષમાં શ્રીદામો, ગામના છોકરાઓએ કરેલી જોશીની ગમ્મત, સત્યભામાની માતા ચામતીનું આવવું, જોશી વેષે સાડસાતી પનોતીનો વહેમ નાખી સત્યભામાના ઓરડાની ચાવી ઠેકાણાસર મુકાવી, નાગરીકાની નોકરી કાયમ કરાવી વીદાય થાય છે.

૨૬— સત્યભામા દીવાનખાનામાં કેદ, કૃષ્ણ માટેની વીરહાવસ્થા, કૃષ્ણનું ચીત્રલેખન, નાગરીકાનો પ્રવેશ, પોતાની સખીની દુદશા જોઈ ચીંતામાં પરસ્પર મેળાપ, કૃષ્ણ સાથે તારાં લગ્ન કરાવી આપીશ એવું શાન્તવન આપી કૃષ્ણ ચીત્ર લઈ યુક્તિથી નાગરીકાનું વીદાય થવું.

૨૭— શ્રીદામો અને નાગરીકા—નાગરીકાએ આણેલી કૃષ્ણની છબી શ્રીદામાને આપી વીદાય થવું.

પ્ર. ૮— સત્યભામાના વીરહમાં કૃષ્ણ, શ્રીદામાનું છબી લઇ આવવું, છબી જોઇ કૃષ્ણની સત્યભામા પ્રત્યે અપૂર્વ પ્રીતી, સત્યભામા સાથે જલ્દી લગ્ન કરવા નિશ્ચય, ચંદ્રભાગાનું આવવું, શ્રીદામા ઉપર ચીડાવવું, કૃષ્ણે સત્યભામાની છબી ચંદ્રભાગાથી છુપાવવી. શ્રીદામાએ યુક્તિથી કૃષ્ણ પાસે વસુદેવને તેડી લાવવા, જેથી ચંદ્રભાગાનું વીદાય થવું, શ્રી કૃષ્ણની વીરહાવસ્થા.

પ્ર. ૯— કૃષ્ણના પ્રેમમાં ઘેલી રૂકમણી, બગીચામાં પોતે રાધાના વેષમાં, કૃષ્ણની રાધા પ્રત્યેની પ્રીતીનું વર્ણન, રૂકમણી, સંગીત, ગાયોનું આવવું, પાછળથી ગોવાળ વેષે કૃષ્ણનું આવવું, ગોવાળ વેષ ધારી કૃષ્ણે રૂકમણીના પ્રેમની પરીક્ષા કરી પોતે કૃષ્ણ રૂપે જાહેર થવું, રૂકમણીને શીશુપાળનું એકાએક આવવું, કૃષ્ણના છળ સંબંધી તેઓનો ક્રોધ, યુદ્ધની તૈયારી, અને રૂકમણી હરણ.

(રૂપ.)

અંક ત્રીજો.

- પ્ર. ૧— રૂકમીણીનું હરણ કરી ગયા તેથી દારીકાપર ચડાઈ કરવા માટે શીશુપાળ તથા રૂકમીઆની તૈયારી અને જવું.
- પ્ર. ૨— ઝેવાળીયાની ખટપટથી કંટાળેલી ચંદ્રમાગા, સખીની ધીરજ, ઉત્સવ માટે જતા ધૃષ્ણને પોતાની સાથે રાખવાનો નિશ્ચય, તેમજ સત્યભામાને સખત ચોકીપેરા નીચે કેદ રાખવાનો નિશ્ચય, સર્વની ઉત્સવ માટે જવાની તૈયારી.
- પ્ર. ૩— સત્યભામાના વીરહમાં ધૃષ્ણ શ્રીદામાનું આવવું, અને બંનેની ઉત્સવમાં જવાની તૈયારી, અચાનક ચંદ્રમાગાનું આવવું, શ્રીદામા સાથે તકરાર, ચંદ્રમાગાએ ધૃષ્ણે પોતાના વસ્ત્રમાં છુપાવેલી સત્યભામાની છખી યુક્તિથી પડાવી લઈ ચાલ્યા જવું, અને પદ્મપરાગ બાગમાં ઉત્સવ વખતે ધૃષ્ણે પોતાની સાથેજ રહેવું એવું વચન લઈ ચાલ્યા જવું.
- પ્ર. ૪— બિંબક કેદમાં, પુત્રીના શ્રેય માટે તથા પુત્રના દુષ્ટ આચરણ માટે ચીંતા, કથકૌશીકે આવી રૂકમીણીને ધૃષ્ણ લઈ ગયાના સમાચાર કહેવા અને રૂકમીણીને સ્વહસ્તે બિંબક મહારાજે કન્યાદાન આપવું એ વીચારથી રાજા રાણો બંને દારીકા લઈ જવા.

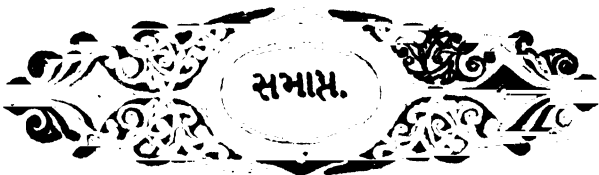
પ્ર. ૫— પદ્મપરાગ આગમાં ચંદ્રભાગા તથા સ્નેહલતા, ચંદ્રભાગાએ
ગોવાળીયાની ચુકિતથી કંટાળી તથા કૃષ્ણદેવની તેમજ
સાસુ શ્રી દેવકીજીની ઇચ્છાને આધીન થઈ કૃષ્ણને
સત્યભામા પોતાનેજ હાથે પરણાવી આપવાનો નિશ્ચય,
શ્રીદામાએ મેળામાં વાઘની ખોટી ખુમ ઉડાડી લોકોને
ગભરાટમાં નાંખવા ચંદ્રભાગા તથા સખીયે કૃષ્ણના આશ્રય
નીચે ગભરાતાં દોડી જવું.

પ્ર. ૬— કૃષ્ણને શ્રીદામાનો પ્રવેશ-તેમજ ખીજી તરફથી સત્યભામાને
નાગરીકાનો પ્રવેશ. શ્રીદામાનો વીનોદ, નારદનું આવવું,
કૃષ્ણને સત્યભામાના તથા નાગરીકાને શ્રીદામાનાં લગ્ન,
ચંદ્રભાગા, સ્નેહલતા સત્રાજીત, ચાર્મતી, ભીષ્મક રાણી,
વગેરેનું આવવું, આનંદ મંગળ. રૂકમીણીનું હરણ કરવાથી
ચીડાએલ શીશુપાળ તથા રૂકમીઆનું સૈન્ય સાથે કૃષ્ણ
સામે ચડી આવવું, પરસ્પર વીવાદ, યુદ્ધ, શીશુપાળ તથા
રૂકમીઆનો પરાજય, રૂકમીણીના વીનવવાથી શીશુપાળ
તથા રૂકમીઆને શ્રીકૃષ્ણે જીવિતદાન આપવું.

આનંદ !

આનંદ !!

આનંદ !!!

શ્રી રૂકમીણી સ્વયંવર નાટકના પાત્રો.

પુરુષ પાત્રો.

શ્રીકૃષ્ણ.....દ્વારીકાધીશ દીવ્ય નાયક.

ભીષ્મક.....કુંડીનપુરના મહારાજ, રૂકમીણીના પીતા.

શીશુપાળ.....રૂકમીણી સાથે લગ્ન કરવાનો ઉમેદવાર, જરા-
સંધનો સેનાપતી.

રૂકમીયે.....ભીષ્મકનો પુત્ર, રૂકમીણીનો ભાઈ.

કથકૌશીક.....શ્રીકૃષ્ણનો પરમ મીત્ર.

મત્રાશ્રુત.....સત્યભામાનો પીતા, યાદવ.

શ્રીદામો.....ગોવાળ, કૃષ્ણનો બાળમીત્ર.

શાલ્ય.....એક રાજા.

વસુદેવ.....શ્રીકૃષ્ણના પીતા.

દીનમણીશંકર.....કુંડીનપુરના વિદ્વાન જ્યાતિધી.

ચંદ્રશંકર.....તેનો પુત્ર.

નારદ, દ્વારપાલ, દરબારી, સેવક વગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

રૂકમીણી.....રાજ બીજમકની પુત્રી, કૃષ્ણની પત્ની.

ચંદ્રભાગા.....શ્રીકૃષ્ણની સ્ત્રી.

સત્યભામા.....સત્રાજિત યાદવની પુત્રી, કૃષ્ણની પત્ની.

નાગરીકા.....સત્યભામાની સખી, શ્રીદામાની સ્ત્રી.

હીમતી.....શ્રીદામાની આહીર સ્ત્રી.

ચાક્રમતી.....સત્યભામાની માતા.

સ્નેહલતા }ચંદ્રભાગાની સખી.
પદ્મપ્રભા }

કનકમાલીકા.....રૂકમીણીની સખી.

મહારાણી.....રૂકમીણીની માતા.

॥ ॐ तत्सत् परमात्मने नमः ॥

રૂકમીણી સ્વયંવર.

નાટકના ગાયનો.

શુભધાર—

શ્રી રાધાવરસ્યામ વંદુ પ્રભુ
પ્રીયના આર્લીંગને અંકીત જેના
ચંદન લીપ્ત શુભ ગાત્ર.....વંદુ.
ચંદ્રથી અંબર વન ભુમી સુંદર
વૃક્ષ ઘટા ઘન
રજની પરમ રમ્ય પ્રકાશ
યમુના તટીની કુંજવાસ રાધા માધવ વન વીલાસ
સુરત જનીત સ્વેદહાર સહીત શોભીત દૃઢ્ય ભાવ
સક્ષણ કરો સક્ષણ મનોકામ.....વંદુ.

ગાળાઓ—

ગાઓ રાધાવર શ્યામ ગોપીજન મન વિશ્રામ
યોગીજન મન આરામ આહા.
ગોપી મન માન સરસ રસીયા રસ રાજરે

યાગી મન માન સરસ વસીયા હુંસં રાજ્યે

મધુર મૂરલીના ગાને હા હા.

ઘેલી કીધી પ્રજ વામ હા હા.

નંદના નંદન જગદ્દ નંદન વંદન ચરણુમાં....ગાઓ.

સત્યભામા—

૧

મણીના ચોર એ મુરારીરે નટવર ગીરધારી

રમણી મણી રાધા મુખચંદ્ર ચકોર

નવલ યુવતીના નવલ યુવામણી ચોરે નંદકીશોર

નવનીતના રમણી અધર રસના રસીયા નંદ

કીશોર રમણી—

ચંદ્રલાગા—

૨

જાઓજી જાઓ હું તો હારીરે નટવર ગીરધારી

જાણી ખટપટ સૌ તમારી

ચંદુ ને ખીંદુ જેવા મતલબીયા મીત્ર મળ્યા છે

સંસાર સુખથી બહાલા અમને અળગા કર્યા છે

ભાગ્ય કે ભામાના ભળ્યાં છે રે નટવર ગીરધારી—

હુજીએ એવા ને એવા હેવા પ્રજના જેવા છે

કીધાં ભોગવશે અમને કશીએ લેવા દેવા છે

સમજણના બોલ બે કેવા છે રે નટવર ગીરધારી

રૂકમીણી-સખી—

૩

નવલ કુંવરને નયનથી સખી મેં નીરખ્યા
 ગાત્ર સકળ હરખ્યા નવલ કીશોરી—
 નયન માર્ગથી ત્વરીત પ્રવેશી
 હૃદય મંદીરે વસ્યા નવલ—
 મોહ વિવશ મમ પ્રાણ પ્રાણ કરી
 ચીતવિત્ત ચોરી ગયા નવલ કીશોરી—
 સખી—હાંહાંરે સખી મારી તું પુન્યશાળી
 રાજબાળી ભાગ્ય તુજ પ્રકટ્યા નવલ—

રૂકમીણી—

૪

સુંદરવર નીરખ્યા નયન ભરી
 નયન ભરી મુજ દ્રષ્ટી ઠરી—સુંદર
 કુંચીત કેશ મૃદુ વેશ મનોહર
 તીલક રેખ શુભ રાજ રહીરે
 અટપટી પાદ મકરાકૃત કુંડલ
 લટકતી ચાલ કર કુટી ગ્રહીરે—સુંદર.
 મનોહર મેઘસમ ઘનશ્યામ એ રસરાજ પ્યારા
 ધર્યાં પટ પીત પીતાંમ્બર સોહે વૈજંતી માળા—
 સખ્યા શૃંગાર લલીત વેષે હૃદયા રામ મારા
 કુંવરજી નંદના લાલા યશોદા માતના બહાલા

રૂકિમણી—

૫

સુઘડ તે સદ્ગુણ શાળી નાર સ્વામીને સ્નેહે લજેરે
 પ્રીતમના પ્રીતે પુજે પાય શીયળ શંગાર સજેરે
 સુકન્યા સતીના નિયમને ધારે
 ધર્મશાસ્ત્ર શુભ ગ્રંથ વિચારે
 પતી ગુણ ગીતા ગાને સતી ભવ સીંધુ તરેરે—સુઘડ
 સતીને પતી પરમેશ્વર દેવા
 શુદ્ધ મનેથી કરતી સેવા
 સ્વામી ભક્તિની ટેક વીજય વરમાળ વરેરે—સુઘડ-

શ્રીદામો અને નાગરીકા-૬

નાગરીકા—રત્ન કુંદનનો યોગ હંસ પદ્મિની સંયોગ
 એજ વર વધૂને યોગ્ય વસુદેવ નંદએ
 અર્ધ સ્પુટ કુમુદ મુગ્ધ પ્રગટે હૃદય ભાવ શુદ્ધ
 ચંદ્ર દર્શને પ્રપુલ્લ ન્યાળી કૃષ્ણ ચંદ્રને.

શ્રીદામો—સેજ સમજાવી શ્રીગોપાળને બોલાવી લાવું.
 ભામાથી ભેટાડું મારા ભાઈબંધને
 ચોર ઢોર મેળવીને કેળવી ગોવાળ કળા
 વરાવું કુંવારી કન્યા નંદ નંદને—

ચંદ્રભાગા-સ્નેહલતા— ૭

કપટી કાનુડો એ બાણું જદુરાય પ્રપંચ બાણ
સૌ માપશું

શ્યામને શીખાવું કે દાવ આમ રમાય એટલુંજ
સિધ્ધ કરી આપશું

જીવણુ જાણુ છે લોળી આ લાભિની
પણ મુજને તો સાફ દર્શાય અંતરના લાવશું
દાસી—નટવરની ખટપટના દાવ સૌ ભુલાવી
જાળબળ કળ કરીને ઉપાય હરીને હરાવશું

ચંદ્રભાગા અને કૃષ્ણ— ૮

ચંદ્રભાગા—જેવાને તેવા મળ્યા સંગીરે હો નંદ કુંવરજી
અમથી બન્યા છો પ્રપંચી—

દિયામાં હોય કાંઈ હોઠે બતલાવો કાંઈ
કેણી બીજી ને રેણી બીજીરે હો નંદકુંવરજી—

કૃષ્ણ— પ્રયણ પ્રસંગે ખ્યારી જેમ તેમ વદીએરે
રીસ કરીએ નવ તેની કદીએરે શ્યામા શાણી
લેશ દુલાવો ના દીલથી—

ચંદ્રભાગા—જાઓ સહુણા શાણા અમને બતલાવો બહાના
ઓળખાએ પ્રીત અંતરનીરે હો નંદકુંવરજી—

કૃષ્ણ અને ચંદ્રભાગા— ૯

કૃષ્ણ—શાણી સુંદરી પ્રીયપ્રાણ રામા રસીક ગુણ ખાણ
અતુર અતુરા અલખેલી સુખાણ છે—

ચંદ્રભાગા—શ્યામ નટવર ગીરધારી છબી લલીત મનોહારી
વારીવારી હું ખલીહારી પ્રીયપ્રાણ છે—

કૃષ્ણ—કરી દુષ્ટોનો નાશ રમશું રાસને વીલાસ.

ચંદ્રભાગા—ગીરધર ગોપાળ પ્રીતે પધારજો.

કૃષ્ણ—ગોરી ગુણવંતી ખ્યારી સુંદર છબી લાગે સારી.

ચંદ્રભાગા—દર્શન વેલા દેવ આપજો.

સત્યભામા—

૧૦

વસંત શું ખીલી છે જોને તું રસીલી કેવી

નવલ રંગ સુરંગી પુષ્પલતા ઝલતી કેવી

ચંપો ચંખેલી વેલી ગુલ દાવદી ખુણ છે ખીલી

નીત્રી નવેલી—

રૂઝાં ફળપુલ માનીતા જે જાણીતાં મોર સમેતાં

જોઈને જોઈને લઈએ રસીક છાજમાં વહાલી

રૂઝમીણી—

૧૧

સુંદરવર શ્યામ શરીર એ મોહન મુની મનોહારી—

નવીન નવીન સુંદરતા ભરી જ્યાં

નીરખી નયન અમૃત રસ પીતા

તૃપીત ચક્ષુ રહી મારી—

જ્યાં જ્યાં દ્રષ્ટી ફરતી મ્હારી ત્યાં રાધાવર કુંજવીહારી

મુરલી અધરપર ધારી—

૩૬મીણી—

૧૨

ડુબતી નાવ છે મારી મુરારી લેજો તારી તમે

આત્મ સખા અંતરની સમજો અંતર હૃદય વીહારી

આપ શરણુ વીના લવસાગરમાં કોણુ ગતી છે મારી

પોતે દીનાનાથ અને હું અખળા દીન દુઃખીયારી

આપ ચરણુ આશ્રય વીના મ્હારી લાજ રહેવી છે ભારી

દીનમણી જોશી—

૧૩

જોશી થવાને જગતમાં શીખો સમજનો પાઠ આ

વાત વાતમાં જુઠ સાચ હાં—

જન્મ પ્રશ્ન પછી મરણુ પ્રશ્ન છે લગન વીવાહને વર્ષી

શુકન સ્વરોહય સામુદ્રીક વળી ગણીત ખગોળના દર્શી

ગ્રહરેખા વળી લાગ્યરેખા વળી હસ્તરેખા અંદરથી

રમલ વિદ્યાથી લોક રમ્ભાડી કહેવાઇએ ત્રીકાળદર્શી

અંધારે જેમ વસ્તુ પડી છે જોવા જરૂરજ દીપકની છે

લાગ્ય વિષે શી થઇ થાવી છે જરૂર જોવા જ્યોતીપની છે

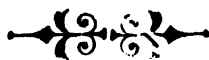
ગણીકા જેમ પંચાંગ ખતાવી હરે પુરૂષ ધનધામ

ગણુકો તેમ પંચાંગ ખતાવી હરે પુરૂષના દામ.

સખીયો—

૧૪

ધરી વરમાળા હે નૃપમાળા મંડપમાં પધારશે
 પ્રસન્ન મનથી ચંદ્રવદનથી સ્વયંવર મંડપને શોભાવશે
 મંગળ ચરણે કોણુ નૃપવરના મંગળ મહેલ દીપાવશે
 ભાગ્યશાળી કે ખૂપતીકેશ વંશના વૃક્ષને વીસ્તારશે.

અંક બીજો.

રૂકમીણી—

૧૫

હેરી સખી આ વસંત સમીર સંદેશ કહે મને શ્રીવરનો
 રજ પુષ્પ સુગંધથી ગંધ વહે કહે કૃષ્ણ કૃપાનીધી કુશળનો
 વળી કોકીલ ગાન સુણાવી વદે મહિમા મુખથી નટનાગરનો
 લંતા પલ્લવ પુષ્પ પ્રપુલ્લબની હસી હસી કહે કીર્તી રાધાવરની
 ઉછળે ઉર્મી મુજ અંતરની શુભ યોગ થવા કમળા વરની

રૂકમીણી—

૧૬

દાસીઓ—ઘટે શીરપાવ શાણી ખેન ચંદ્રશંકરને સાકર
 મુખમાં આપો
 ચંદ્ર— આયુષ્ય દીર્ઘ હોને ખેન લક્ષ્મીવર કષ્ટ તમારા
 સર્વ કાપો

માનીતો હું રાજનો જોશી જોશનું જાણું મૂળ
 મુજને સાકર પ્રથમ આપો હું વૃદ્ધ હું પ્રાણી કુળ
 નીતીના આવા છે માપો જોશી જાણીને
 સાકર મુખમાં આપો

દાસી— જોયો રોયો તું જોષનો જોતો જોયું પ્રાણી કુળ
 તારા મોઢામાં ભરવા જોઈએ પથર માટી ધુળ

નાગરીકા—

૧૭

વાળ્યું ગોવાળીયાએ વેર પીડ્યાએ વાળ્યાં જ્યાં ત્યાં ઝેર
 રડ્યાએ કરી મને જેર સખી વીના ગુંનાએ જોલ
 આંશા અંતર એક હતી શ્યામને સખી પરણાવવીતી
 પાટ સખી હું તો થતી આખી મેળવતાં અર્ધી જોઈ

જાઈ જોડી મારે ઘેર

(ભાષણ)

જાઈને જાગમાં લાવવા માટે મને કે ભલેર
 પાઘડી જળ્યાંના પ્રપંચમાં જાઈ નવનું થયું તેર
 ઉછેદીયો મનનો ઉંડો મારો રોયો બહુજ બુંડો
 હૃત તને જોસવું પડે ઘેર—

રૂઠમીણી—

૧૮

મુકુટથી એ કૃષ્ણ પદ રજ છે અમુલ્ય

અવર સકળ દુઃખ મુખ

શોભા સાગર નટવર નાગર નહીં કોઈ એની તુલ્ય

સહસ્ર કીરણ સ્વીરાજ પ્રકાશે ત્યાં તારાનું શું મુલ્ય

છોકરાઓ અને જોશી—૧૯

છોકરાઓ—અલ્યા જુઓ લાઈખંધ જોશી આવ્યા

ગપગોળા મારી લોળા લોકોમાં ફાવ્યા

જોશી ખુઆ પ્રણામ—

જોશી—લાઈ રામ રામ રામ

છોકરા—જોશી જુઓ મારો હાથ મારા લાગ્યની કે વાત

જોશી—અહીંથી જાવ કમજાત—

છોકરાઓ (લાપણુ)

મારા જોશી ખુઆ લે બોલ મારા હાથમાંની વસ્તુનું નામ શું

મારા જોશી ખુઆ લે બોલ મારા ખીસ્સામાં રાખ્યા છે દામ શું

જોશી—પોલમપોલ ધમઢોલ માંહીપોલ.

જોશી શ્રીદામો—

૨૦

ચાલ્યું પોલમપોલ જગતમાં ચાલ્યું પોલમપોલ

કોઈ કરે નહિ તોલ જગતમાં ચાલ્યું પોલમપોલ

વહેમી ભોળાને વિશ્વાસુ વળી પુરુષાર્થ હીણ
 જોશી વચનપર શ્રદ્ધા રાખી થયા વતનથી હીન.
 કંઈ સદા વેપારે વળગ્યા જોશી વચન ગણી સત્ય.
 લાગ્ય દશા માઠી સમજી કંઈ ખાએ ઘરના ગ્રથ

સત્યભામા—

૨૧

તવ વીરહે માધવ મારા વીપરીત હાલ
 પીયુ દર્શન તૃપીત રહ્યાં નયન વિશાળ
 અંગ વિકળ આ ચરણગતી મંદ
 રસના પીએ રસનામ મુકુંદ
 હૃદય નીસાસે સ્તન વસ્ત્ર કંપાય
 એક પલક કલ્પસમ શયને જાણાય.

કૃષ્ણ—

૨૨

અંગોઅંગ લલીત લલના નયનરસે ભરેલા
 નયનારસ ભરેલા જાણું કમળ વીકસેલા
 વહનચંદ્ર કાન્તીથી એ વિશુદ્ધ અતીશેરે
 લાલપર ચંદ્રક તે પણ ચંદ્રતુલ્ય દીશેરે
 નિસ્કલંક આ એ ચંદ્ર ભૂમીતલ શોભેરે
 તેજ પુંજ તારા કંઠે હીરાહાર જે છેરે

રૂકમીણી—

૨૩

પપૈયારે પીયુનો કહે કંઈ સંદેશ
 તુંજ સમ સ્વર એ મોહનવરનો લલીત ત્રીલંગી વેશ.
 મોર મુકુટ મકરાકૃત કુંડલ પીત વસન મૃદુ કેશ
 કેટીક ચંદ્ર વજ ચંદ્રના આગળ થાય સદા ક્ષીણ તેજ—

રૂકમીણી—

૨૪

યમુનાતણા કીનારે ગોપાળ ગૌ ચરાવે
 સંગીત સ્વર ઇશારે રાધા નીકટ ખુલાવે
 ખંસી ધ્વની સુણીને શુદ્ધ દેહની બુલીને
 નીકળીને ઘરથી રાધા ગોપાળ સાથે આવે
 યમુના સરિત કુંજે શૈયા કમળ ખીછાવી
 શ્રીકૃષ્ણ કર કમળથી રાધા ચરણ દખાવે

રૂકમીણી—

૨૫

આલન હું રાધા ગોરીરે ગોપાળ બન્યા ગવલીરે
 જે વિશ્વના નિયંતા અજ એ રૂપકર્તા
 લક્ષ્મ પ્રેમવશ પરમેશ્વર બન્યા મારા માર્ગદર્શી
 શુભ પ્રેમ પંથ બતાવો ભવભય હવે મીટાવો
 મુજ અંધના નયન ઇશ્વર હૃદય લગાવો હર્ષી—

અંક ૩જો.

ચંદ્રલાગા અને સ્નેહતા-૨૬

ખ્યારી મારી નંદના લાલને એ ગોવાળ

મનના મેલા મુખે મીઠા ઘુર્ત એવા કોઈના ઢાંઠા—

ડગલે ડગલે પગલે પગલે પ્રપંચી પુરા એ બહુ હઠીલા

સખી—હાંહારે સખી મહારી કયમ અધીર થાય મમ ધીરજધાર

કર કંઈ ઉપાય નટવર ગોપાળ રહે વશ સદાય—

ચંદ્રલાગા—

૨૭

તારારે પ્રપંચથી હું હારીરે ગોવાળ....હા. ૧

નાથ ભમાવી લલચાવે શું લગનકાજ

નાગર નટખટ ખટપટ કપટ રીતભરી

ચરીત્ર વીચીત્ર ગોપાળના જ્વાલના—

કૃષ્ણ—

૨૯

અહો હૃદયમણી તું વીરહે બંની સ્થીતી અતી

દુઃખદાઈ દેહદાહી—

સ્યામ કમળ સમ ગાત્ર સંકળ મારાં

કામ વીરહે થયા શ્વેત હો પ્રીયવામાં

તૃપીત આતક રહે નીત્ય તું પ્રીતી વારી.

લીલમક—

૨૯

સુત નીચ કુપાત્ર અરે

રીખાવે અતી પીતુ માતને

પુત્રી દુઃખે કાયા મારી

હારા ગ્રહે દુઃખમાં જીવન વ્યતીત કરે—

ભિખમક—

૩૦

વીલુવર અપરમ મહેર નજર તારી

દયાળુ માયાળુ હો દીન દુઃખહાર

અંધન ફંદન સહુ જગતના પ્રપંચના

ટાળી મારી કર બુદ્ધિ વીમલ ખીતા

નમ્ર વીનંતી એજ ત્રાતા દયાળુ દેવા—

સત્યભામા તથા કૃષ્ણ તથા । ૩૧

નાગરીકા તથા મીઠાભા ।

સત્યભામા—મુકેને હાથ હે મુરારીરે હું રાજકુંવારી—મુકે

કૃષ્ણ— શાને શરમાયે પ્રીય મારીરે જોખન મતવારી

લલના હો નવલ દુહારી

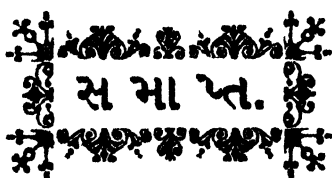
સત્યભામા--ખાળી લોળી હું ખાળા કાંઈ નવ જાણું કૃષ્ણ
સારી નહીં ટેવ આ તમારીરે વીકલ વનમાળી-મુકે

લાગરીકા-- સમજીને સહીયર શાણી નાનાની તણ દે વાણી
સોંપી વરમાળ થા પટરાણીરે ગુણવંતી તારા
મનની જાણે છે ગીરધારી--

શ્રીદામો-- શુભ આ ચોઘડીયું સારું સાધન સર્વે શુભકારં
લગને કુંવારા કુંજવીહારીરે આ તક છે સારી
મહેનત સફળ થાય હુમાં

હરેક પાત્રોનું-- ૩૨

શી મનહર આજે શોભા છે મન લોભા	૨૬
સ્વામ દનેહેવર્યા રાજવર સુતા	૨૮
યાદવ કુંભારી આ સત્યભામા સુભગા જય	૨૯
વરદા સુખદા	૩૦

નીચે લખેલ તદ્દર્શક નાટક
સમાજનો મુકામ . પ્રેમો સાહેબોને
બોધતાં હોય તેઓએ . . . જાવી લેવા, વેચ્યું
પેળલ અથવા નોટપેડ . રાખવામાં આવશે નહીં.

રૂકમીણી સ્વયંવર....રૂ. ૦-૨-	—
શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર....રૂ. ૦-૨-૦	૦
ન્યાયસિંધુ....રૂ. ૦-૨-	—
ચંદ્રશુભરૂ. ૦-૨	—
સમ્રાટ અશોકરૂ. ૦-	કમા ૦
આત્મબળ....રૂ. ૦-	૧૦
મહાત્મા તુલસીદાસ....રૂ. ૦-	૨-
યોગમાયા....રૂ. ૦-૨	૨-
			-૨-

મીર હીમ્મતરામ કાળુભાઈ -૦

મીર દાદુભાઈ મીઠાભાઈ

માલેકો:—શ્રી કચ્છ નીતિ દર્શક નાટક સમાજ

